

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதீராஜோ ஐகத்குரு:)

(மலர்- 304)

Oct (1) / 2019

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
 ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
 திருவே தஞ்சம்
 திருவரங்கனே தஞ்சம்
 தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
 செய்ப்புறள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
 எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
 சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
 ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

வரிசை எண்	தலைப்பு	பக்கம்
1	ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்	2
2	ஸ்ரீபாஷ்யம்	4
3	ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்	7
4	ஆசார்ய ஹ்ருதயம்	10
5	திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்)	15
6	சது: ச்லோகீ	19

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேதே ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ தந்திரம்
(பகுதி - 124)

6. மம தீவ்யா பரா சக்திர்நித்யம் மத் தர்ம தர்மிணி
ஹ்ருல்லேகா பரமர வித்யா மத் ஸ்வரூபா புரந்தர

பொருள் - புரந்தரனே! ஹ்ருல்லேகா (ஹ்ரீம்) என்னும் உயர்ந்த வித்யையானது என்னுடைய ஸ்வரூபமாகவே காணப்படுகிறது. அவளே எனது உயர்ந்த சக்தியும், தெய்வீகமும், எனது தர்மங்களும் கொண்டவள் ஆவாள்.

7. அஸ்யா வ்யாக்யாமிமாம் சாச்வத் ஸாவதானே சேதஸா
ச்ரத்ததாந: ப்ரபந்நஸ்த்வம் உபஸந்நோ க்ருஹாண மே

பொருள் - என்னிடம் உண்மையாகவும் ஆழ்ந்த பக்தியுடனும் நீ சரணாகதி அடைந்துள்ளாய். ஆகவே அவளைக் குறித்து நான் உரைக்க, நீ கவனமாகக் கேட்பாயாக.

8. ஆமநந்தி யமாத்மாநம் ஜகதஸ்தஸ்குஷ: பரம்
ப்ரஸவ ஸ்திதி ஸம்ஹாரா காரணம் ஸூர்ய ஸம்ஜீகிதம்

9. நித்யம் ப்ரேரயிதரம் ச ப்ராணஸம்ஜீகும் ஸநாதநம்
தம் வித்தி ப்ரதமம் வர்ணம் ஹகாரம் புருஷோத்தமம்

பொருள் - எந்த ஒன்று அனைத்து வேதங்களாலும் அனைத்தின் ஆத்மாவாகவும், அனைத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்ததாகவும், இந்த ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி மற்றும் ஸம்ஹாரம் ஆகியவற்றுக்குக் காரணமாக உள்ளதாகவும், ப்ராணன் என்னும் வெளி சக்திகளைத் தொடர்ந்து இயக்கியபடி உள்ளதாகவும் இருக்கிறதோ, அதனையே ஹ்ருல்லேகா என்பதுடைய முதல் எழுத்தாகிய “ஹ” என்னும் புருஷோத்தமன் எனக் கொள்வாயாக.

10. யஸ்தஸ்ய ப்ரதம உந்மேஷ: க்ரோம க்ருத ஜகத் த்ரய:
அசேஷபுவந ஆகாரோ ஜ்வலத் ரூப: அமித: அந்யத:

11. ரேபம் தத் பரமம் வித்தி தேஜோ ரூபம் ஸநாதநம்
உந்மேஷ ஏவ ஸம்யக் ஸ வ்யாப்நுவந் ஸகலாம் கதிம்

யொருள் - அவனுடைய முதல் இயக்க நிலையானது மூன்று லோகங்களையும் வ்யாபித்து, அனைத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஆதாரமாக உள்ளது. அது மிகுந்த தேஜஸ் கொண்டதாகவும், எதனாலும் எல்லைப்படுத்தப்படாமலும் உள்ளது. மேலும் ஒளி வீசுவதாகவும், நித்யமாகவும், அனைத்து மார்க்கங்களிலும் பரவியதாகவும் உள்ளது. அதுவே ஹ்ரீம் என்பதில் உள்ள “ர” என்பதாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேதே ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபகவத் இராமானுஜர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீபாஷ்யம்

(பகுதி - 304)

அதிகரணம் - 5 - ஜகத்வாசித்வாதிகரணம்

ஆராயப்படும் விஷயம் - கௌஷீதகீ உபநிஷத்தில், அறியத்தக்கவனாக உபதேசிக்கப்படுபவன், பரமாத்மாவே ஆவான் என்று நிரூபிக்கப்பட உள்ளது.

1-4-16 ஜகத்வாசித்வாத்

பொருள் - உலகத்தைக் கூறுவதால், இங்கு கூறப்படுவது பரமாத்மாவே.

பூர்வபகை - இங்கு ஸாங்க்யர்கள் மீண்டும் ஒரு ஆக்ஷேபத்தை எழுப்புகிறார்கள். வேதாந்தங்களில் சேதநமே ஜகத்காரணம் என்று கூறப்பட்டாலும், கபிலதந்த்ரத்தின் முலம் வெளிப்படுவதான ப்ரதானம் மற்றும் புருஷன் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வேறான ஒரு வஸ்துவே ஜகத்காரணமாக உள்ளது என்று அவற்றால் நாம் அறிய இயலவில்லை. இதனை விளக்குவோம். கௌஷீதகீ உபநிஷத்தில், பாலாகி மற்றும் அஜாதசத்ரு ஆகியவர்களுக்கு இடையே நடைபெறும் உரையாடலின்போது அனுபவிக்கின்ற புருஷனே (ஜீவாத்மா) ஜகத்காரணமாக அறியப்படவேண்டியவன் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியின் தொடக்கத்தில் பாலாகியால் “அறியப்படவேண்டிய ப்ரஹ்மம்” குறித்து கேட்கப்பட்டபோது அதற்கு விடையாக, கௌஷீ. (4-1) - ப்ரஹ்ம தே ப்ரவாணி - (பாலாகி என்ற அந்தணன், அஜாதசத்ரு என்ற அரசனிடம் கூறுவது) உனக்கு ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்து உபதேசிக்கிறேன் - என்று தொடங்கப்பட்டு, கௌஷீ. (4-18) - யோவை பாலாகே ஏதேஷாம் புருஷாணாம் கர்த்தா யஸ்ய ச ஏதத் கர்ம ஸ வை வேதிதவ்ய: - பாலாகி! யார் இந்த புருஷர்களுக்குக் கர்த்தாவாக உள்ளானோ, யாருக்கு இந்த புண்யபாப ரூபமான கர்மம் உள்ளதோ, அவனே அறியத்தக்கவன் - என்று முடிக்கப்பட்டது.

குறிப்பு - (இது ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் பகுதி அல்ல) அஜாதசத்ரு என்கிற அரசனிடம், பாலாகி என்ற அந்தணன் தன்னுடைய ப்ரஹ்மஞானத்தை வெளிப்படுத்த ஆவல் கொண்டான். அவன் அரசனிடம் சென்று தன்னுடைய ப்ரஹ்மஞானத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினான். சூர்ய மண்டலம், சந்த்ர மண்டலம், மின்னல், ஆகாசம் என்று ஒவ்வொன்றாக உரைத்து, அங்கேயுள்ள ஆத்மாவை (ஜீவாத்மா) ப்ரஹ்மமாக கூறினான். அஜாதசத்ரு இவற்றை ஏற்காமல், மறுத்து, வாதிட்டான். அப்போது பாலாகி அஜாதசத்ருவைப் பணிந்து, ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்து உரைக்கும்படி கேட்டான். இதுவே இந்தப் பகுதிக்கான அறிமுகம் ஆகும்.

(ஸ்ரீபாஷ்யம் தொடர்கிறது) - அதாவது தொடக்க வாக்கியத்தில் பாலாகியால் எந்த ஒரு ப்ரஹ்மமானது அறியப்பட வேண்டியதாகக் கூறப்பட்டதோ, அந்த ப்ரஹ்மமே அஜாதசத்ருவால், “ஸ வை வேதிதவ்ய: - அவனே அறியப்படவேண்டியவன்” என்று

உபதேசிக்கப்பட்டதில் உள்ள ப்ரஹ்மம் ஆகும். அந்த வரியில் உள்ள, “யஸ்ய ச ஏதத் கர்ம - இது யாருடைய கர்மமோ” என்ற பகுதியானது, அறியப்படவேண்டிய வஸ்துவை, கர்மத்துடன் ஸம்பந்தப்படுத்துவதாக உள்ளது; ஆகவே இங்கு கூறப்படும் ப்ரஹ்மம் என்பது ப்ரக்ருதியை நியமிக்கவல்லவனும், அனுபவிப்பவனும் ஆகிய புருஷன் (ஜீவாத்மா) என்றே நிச்சயிக்கப்படுகிறது அல்லாமல் வேறு ஏதும் இல்லை. ஏனென்றால், வேறு ஏதும் கர்மத்துடன் ஸம்பந்தம் கொள்வதில்லை; புண்ய கர்மங்கள் மற்றும் பாப கர்மங்கள் என எதுவாக இருந்தாலும் அது க்ஷேத்ரஜ்ஞானுக்கே (ஜீவாத்மா) ஸம்பவிக்கும்.

இதற்கு நீங்கள் (ஸித்தாந்தவாதி), “எது உண்டாக்கப்படுகிறதோ (அல்லது செய்யப்படுகிறதோ) அதுவே கர்மம் என்ற சொல்லுக்கான பொருளாகும். இங்குள்ள “ஏதத் கர்ம” என்பதன் மூலம், ப்ரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஜகத்தே கூறப்படுகிறது. ஆகவே க்ஷேத்ரஜ்ஞானைக் காட்டிலும் வேறாக உள்ளவனும், யாருடைய கர்மம் என்பதே இந்த ஜகத்தாக உள்ளதோ என்று கூறப்படுபவனும் ஆகிய ஒருவனே அறியப்படவேண்டியவன் ஆவான்”, என்று கூறக்கூடும். இதனை நாங்கள் (பூர்வபக்ஷி) மறுக்கிறோம். நீங்கள் (இப்போது ஆக்ஷேபம் எழுப்பிய ஸித்தாந்தவாதி) கூறுவது போன்று வைத்துக்கொண்டால், கௌஷீ. (4-18) - யோவை பாலாகே ஏதேஷாம் புருஷாணாம் கர்த்தா யஸ்ய ச ஏதத் கர்ம - பாலாகி! யார் இந்த புருஷர்களுக்குக் கர்த்தாவாக உள்ளானோ, யாருக்கு இந்தக் கர்மம் உள்ளதோ - என்ற வாக்கியத்தில் தனித்தனியாக உரைத்தது அவசியம் இல்லாமல் போகிறது (அதாவது, “யார் இவர்களுக்குக் கர்த்தாவோ” என்றும், “யாருக்கு இந்தக் கர்மம் உள்ளதோ” என்றும் கூறப்படுகின்ற இரண்டு பகுதிகள்). கர்மம் என்ற சொல்லானது பொதுவாக லோகத்தில் உள்ளவர்களாலும், வேதத்திலும் புண்யபாப ரூபமாக உள்ள செயல்களைக் குறிப்பதாகவே உள்ளது. மேலும் இவ்விதமாகக் கர்மங்களை இயற்றியபடி உள்ளவர்களால் மட்டுமே இந்த ஜகத்தானது உற்பத்தியாகிறது (அதாவது அவர்கள் செய்த கர்மபலனை அனுபவிப்பதற்காகவும், அந்தப் பலன்களின் விளைவாகவும்). ஆக அந்த உபநிஷத் வாக்கியத்தில் உள்ள “புருஷாணாம் கர்த்தா” என்பது, கர்மங்களை அனுபவிப்பவர்களுக்கே பொருத்தமாக உள்ளது.

இங்கு கூறப்படுவது என்னவென்றால் - யார் ஒருவன் (ஜீவாத்மா), ஆதித்யமண்டலத்தில் வசிக்கின்ற க்ஷேத்ரஜ்ஞானர்களாகவும் (ஜீவாத்மா), இன்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பவர்களாகவும் உள்ள புருஷர்களுக்குக் காரணமாக உள்ளானோ, யார் ஒருவனுடைய புண்யபாப ரூபமான கர்மங்கள் அவன் இவ்விதம் காரணமாக இருப்பதற்குக் காரணமாக அமைகின்றனவோ, அவனே அறியப்படவேண்டியவன் ஆவான். அவனுடைய ஸ்வரூபமானது ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் வேறுபட்டது என்பதும் அறியப்படவேண்டும். இது போன்றே பின்னர், கௌஷீ. (4-18) - தெள ஹ ஸுப்தம் புருஷமீயது: ஜூ தம் யஷ்டயா சிக்ஷேப - இரண்டு பேரும் (பாலாகியும், அஜாதசத்ருவும்) உறங்கிக் கொண்டிருந்த ஒருவனிடம் சென்றனர் ஜூ ஒருவன் அவனை ஒரு தடியால் அடித்தான் - என்ற வாக்கியத்தில் காணப்படுகின்ற “உறங்கும் ஒருவனிடம் செல்லுதல், அவனைத் தடியால் அடித்தல், அவனை எழுப்புதல்” போன்ற அனைத்து செய்கைகளும், அனுபவிக்கும் புருஷனை வெளிப்படுத்தவல்ல அடையாளங்களாகும். இதனைத் தொடர்ந்து வருகின்ற வாக்கியமான, கௌஷீ. (4-20) - தத் யதா ச்ரேஷ்ட ஸ்வைர்புங்க்தே யதா ஸ்வா: ச்ரேஷ்டிநம் புஞ்ஜந்தி ஏவம் ஏவ ஏஷ ப்ரஜ்ஞாத்மா ஏதேராத்மபிர் புங்க்தே ஏவம் ஏவ ஏதே ஆத்மாந ஏநம் புஞ்ஜந்தி - எவ்விதம் ஒரு செல்வந்தனான வைச்யன் தனது வேலையாட்களுடன் இன்பமாக உள்ளானோ, எவ்விதம் அந்த வேலையாட்கள் அவனுடன் இன்பமாக உள்ளானரோ அதே போன்று, இந்தப் புருஷன் மற்ற புருஷர்களை (ப்ராணன் முதலானவை) அனுபவிக்கிறான், அவர்களும்

இந்தப் புருஷனை அனுபவிக்கிறார்கள் - என்பதும் அனுபவிப்பவனையே (ஜீவாத்மா) கூறுவதாக உள்ளது.

தென்னரங்கன் திருவடிகளே சரணம்
தென்னரங்கன் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்த இராமாநுசன் திருவடிகளே சரணம்
... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேதே ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(பகுதி - 304)

ஆசார்யர்களுடைய உபதேசங்கள்

மூலம் - இவர்கள் “தேஹ இந்த்ரியாதி வ்யதிரிக்தனாய் நித்யனாயிருப்பான் ஓர் ஆத்மா உண்டு. இச் சேதநாசேதநங்கள் இரண்டுமொழிய இவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாய் சேஷியாயிருப்பான் ஒரு பரமாத்மா உண்டு. இப்பரமாத்மாவையொழிய இவ்வாத்மாவுக்கு தானும் பிறரும் ரக்ஷராக மாட்டார்” என்று தத்வத்தையும்.

விளக்கம் - ஆசார்யர்கள், “(அநித்யமான) சரீரம், இந்த்ரியங்கள் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும், நித்யமாக உள்ளவனும் ஆகிய ஆத்மா என்னும் ஒருவன் உள்ளான். சேதநங்கள் மற்றும் அசேதநங்களை ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனும், இவற்றுக்கு அந்தர்யாமியாக உள்ளவனும், இவற்றுக்கு எஜமானனும் ஆகிய பரமாத்மா என்னும் ஒருவன் உள்ளான். இந்த ஆத்மாவிற்கு, பரமாத்மா அல்லாமல் வேறு யாரும் காப்பாற்றுபவர்கள் அல்லர்”, என்னும் உண்மைகளையும்.

மூலம் - “அநாதிகாலம் அந்தாதியாக ஸம்ஸாரித்துப் போந்த அடியேனுக்கு இனி ஒரு கர்ப்பவாஸாதிக்லேசம் வாராதபடி திருவடிகளைத் தந்து ரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று ஆசார்யன் ப்ரஸாதீத்த குரு பரம்பரா பூர்வக த்வயத்தாலே ஸ்ரீமானான நாராயணன் திருவடிகளை சரணமாகப் பற்றி ஆத்மாத்மீயங்களையும், அவற்றைப் பற்ற வரும் சுமைகளையும் அங்கே ஸமர்ப்பிப்பது” என்று ஹிதத்தையும்.

விளக்கம் - அடுத்ததாக, “எல்லையற்ற காலமாக நான் ஸம்ஸாரத்தில் உழன்றபடி உள்ளேன். இனியும் எனக்கு கர்ப்பவாஸம் (அதாவது மீண்டும் ஒரு பிறவி) முதலான துன்பங்கள் உண்டாகாதவிதமாக உன்னுடைய திருவடிகளை எனக்கு அளித்து என்னை காக்கவேண்டும் என்று உரைத்து, குரு பரம்பரையை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஆசார்யன் உபதேசித்த த்வயம் மூலமாக ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளே சரணம் என்று பற்றவேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து தன்னையும், தனது உடைமைகளையும், பாரங்களையும் அவனிடம் சமர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்” என்று நன்மைகளையும்.

மூலம் - “ஸதாசார்யன் காட்டிக் கொடுக்கக் கைக்கொண்ட எம்பெருமான் இனி நம்மை ஒரு படிக்கும் கைவிடான் என்கிற தேற்றத்தோடே இங்கு இருந்த காலம் அபவர்க பூர்வ ரஸங்கமான நிரபராத அநுகூல வருத்தியோடே நடப்பது” என்று உத்தரக்ருத்யத்தையும் ஸங்க்ரஹ ரூசிகளுக்குச் சுருங்க அருளிச்செய்வார்கள்.

விளக்கம் - “நம்முடைய சிறந்த ஆசார்யன் நம்மை எம்பெருமானிடம் காட்டிக் கொடுத்துள்ளான்; இவ்விதம் நம்மைக் கைக்கொண்ட எம்பெருமான் இனி ஒருபோதும், எந்த நிலையிலும் நம்மைக் கைவிடமாட்டான் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுடன் வாழவேண்டும். இந்த உலகில் வாழும் காலம் முடிய, இந்த வாழ்க்கையானது மோகும் பெற்ற பின்னர் அடையும் வாழ்விற்கான ஒரு ஒத்திகையே ஆகும் என்று எண்ணியபடி, எந்தவிதமான அபசாரங்களும் இல்லாதபடி, பகவானுக்கு ஏற்றவிதத்தில் இருக்கவேண்டும்”, என்று ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்த பின்னர் செய்யவேண்டியவற்றையும், சுருக்கமாக அறியவிரும்புவர்களுக்காக சுருக்கமாக அருளிச்செய்வார்கள்.

ப்ரத்யேயஸ்து விலகை: ப்ரக்ருதி தஸ்த்ராதா பதிஸ்தத்பர:
தஸ்மிந்நாதம் பரார்ப்பணம் ஹித தமம் தச்சேஷவ்ருத்தி: பலம்
இத்தம் தத்வ ஹிதே புமர்த்தம் இதீ நஸ்த்ரேதா விபக்தம் தநம்
தரயத்வேந தயாதநா: ஸ்வயம் அது: ததாத்மநாம் தேசீகா:

பொருள் - ப்ரக்ருதியைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகிய ஜீவாத்மா அசேதநம் மற்றும் ஈச்வரன் ஆகியவர்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன் என்றே எண்ணத் தக்கவன் ஆவான். அவனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவனாகிய ஈச்வரன், ரக்ஷன் மற்றும் எஜமானன் என்றும், சேதநம் மற்றும் அசேதநங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன் என்றே எண்ணத் தக்கவன் ஆவான். அப்படிப்பட்ட ஈச்வரனிடம் தனது பொறுப்புகள் அனைத்தையும் சமர்ப்பணம் செய்தல் என்பது மிகுந்த நன்மையானது ஆகும். ஈச்வரன் மற்றும் அவனது அடியார்களுக்கு கைங்கர்யங்களைச் செய்தல் என்பது மிகுந்த பயன் அளிக்கும். இப்படியாக தத்வம், நன்மை மற்றும் பயன் என மூன்றுவிதமாகச் செல்வங்கள் உள்ளன. ஆத்மாவை சமர்ப்பணம் செய்த ஆசார்யர்கள், கருணை என்பதையே தங்கள் செல்வமாகக் கொண்டு, மேலே கூறப்பட்ட செல்வத்தில் நமக்குரிய பங்கை, தாங்களாகவே அளித்தனர்.

இந்த ப்ரபந்தத்தில் உள்ளவை வழிவழியாக வந்தவை ஆகும்

மூலம் - இப்படி ரஹஸ்ய த்ரயத்தைப் பற்றின கீழும் மேலும் உள்ள பாசுரங்களை யெல்லாம் வேதாந்த உதயந ஸம்ப்ரதாயமான மடைப்பள்ளி வார்த்தையை ஆசார்யன் பக்கலிலே தாம் கேட்டருளின்படியே கிடாம்பியப்புள்ளார் அடியேனைக் கிளியைப் பழக்குமாப் போலே பழக்கி வைக்க அவர் திருவுள்ளத்தில் இரக்கமடியாகப் பெருமாள் தெளியப் ப்ரகாசிப்பித்து மறவாமற் காத்துப் பிழையறப் பேசுவித்த பாசுரங்கள்.

விளக்கம் - இவ்விதமாக “ரஹஸ்ய த்ரயம்” குறித்து நாம் இதுவரையிலும், இனியும் உள்ள உரைத்த விஷயங்கள் முழுவதும், வேதாந்த சாஸ்த்ரத்திற்கு உதயநர் போன்று உள்ளவரும், திருமடைப்பள்ளியாச்சான் தனக்கு உபதேசம் செய்தவற்றை ஆசார்யனிடம் தான் கேட்டருளியவிதமாக அடியேனுக்கு உபதேசித்தவரும், நம்மைக் கிளிப்பிள்ளை போன்று பழக்கியவரும் ஆகிய கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனுக்கு உபதேசம் செய்தவை ஆகும். அவருடைய திருவுள்ளத்தில் உள்ள இரக்கம் காரணமாக, அவர் உபதேசம் செய்த அனைத்தையும் எம்பெருமான் அடியேனுக்கு மிகவும் தெளிவாக்கி, அவற்றை என்றும் மறக்காமலும், பிழை இன்றி உரைக்கும்விதமாகவும் செய்தான். அந்த விஷயங்கள் இவையே ஆகும்.

**பாட்டுக்குரிய பழையவர் ழுவரைப் பண்டொருகால்
மாட்டுக்கருள் தரு மாயன் மலிந்து வருத்துதலால்
நாட்டுக்கிருள் செக நான்மறையந்தாதி நடை விளங்க
வீட்டுக்கிடை கழிக்கே வெளிகாட்டும் அம்மெய் விளக்கே**

பொருள் - அனைவருக்கும் அருள் புரிபவனும், வியக்கவைக்கும் செயல்கள் செய்பவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன், சிறந்த பாசுரங்கள் கொண்டு தன்னைக் குறித்து பாடத்தக்கவர்களான மூன்று முதலாழ்வார்களையும், முன்பு ஒரு காலத்தில் மிகவும் நெருக்கமாக நின்று வருத்தினான். அப்போது அவர்களால் அங்கு வெளிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் என்னும் மெய்யான தீபமானது, இந்த உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள அறியாமை என்னும் இருள் நீங்குவதற்காகவும், வேதாந்த மார்க்கம் நன்கு தழைப்பதற்காகவும், சிறந்த வழிகளை வெளிப்படுத்தும்.

**மருளற்ற தேசிகர் வானுகம்பாலிந்த வையமெல்லாம்
இருளற்று இறைவன் இணையடி பூண்டியவெண்ணுதலால்
தெருளுற்ற செந்தொழிற் செல்வம் பெருகிச் சிறந்தவர்பால்
அருளற்ற சிந்தையினால் அழியா விளக்கினரே**

பொருள் - அறியாமை என்பது சிறிதும் அற்ற சான்றோர்கள் பரமபதம் செல்ல விரும்பியதாலும், இந்த உலகம் முழுவதும் அறியாமை நீங்கப்பெற்று பகவானுடைய பொருந்திய இரண்டு திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றி நின்று கரையேற வேண்டும் என்று எண்ணுவதாலும், கருணை நிறைந்த மனத்துடன், சிறந்த விவேகம் நிறைந்த கைங்கர்யம் என்னும் செல்வம் பெருகி, சிறந்த சிஷ்யர்களிடம் அழியாத ஸம்ப்ரதாயம் என்னும் தீபத்தை ஏற்றினார்.

**நிரவதி தயா தீவ்ய உதவத் தரங்க நிரங்குசை:
நியமயதி ய: சிஷ்யாந் சிக்ஷா க்ரமை: குண ஸங்க்ரமை:
அசரம் குரோராஜ்ஞா பரரம்பரீ பரவாநஸௌ
ந பரமீஹ தாந் தல்லக்ஷேண ஸ்வயம் அரீ ரக்ஷதி**

பொருள் - யார் ஒருவர், எல்லை காண இயலாத உயர்ந்த ஸமுத்ரத்தின் அலைகள் போன்று தடை அற்றவையும், சிறந்த குணங்களை உண்டாக்கவல்லவையும் ஆகிய கல்வி முறைகளால், தனது சிஷ்யர்களை நியமிக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட குருவானவர் தன்னுடைய சிஷ்யர்களை மட்டும் காப்பாற்றவில்லை; அதே காரணத்தால், அனைவருக்கும் முதல் ஆசார்யனாக உள்ள பகவானுடைய ஆணைக்கு அடங்கி நடந்து, தன்னையும் காப்பாற்றிக் கொள்கிறார்.

ஆசார்ய க்ருத்ய அதிகாரம் ஸம்பூர்ணம்

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அருளிச் செய்த

ஆசார்ய ஹ்ருதயம்இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 124)**232. முடிந்த அவாவென்றது பரமபக்தி.****அவதாரிகை** - அநந்தரம் பரமபக்தத்யவஸ்தையானது இன்னதென்கிறார் (முடிந்த) இத்யாதியாலே.**விளக்கம்** - அடுத்த பரமபக்தியின் நிலை இப்படிப்பட்டது என்று உணர்த்தும் திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்கிறார்.**வ்யாக்யானம்** - அதாவது அப்படி தர்சித்தவதுதான் மாநஸாநுபவமாய் பாஹ்யாநுபவ யோக்யமல்லாமை யாலே பெருவிடாய் பிறந்து கூப்பிட்டுத் தரிக்க மாட்டாமல் திருவாணையிட்டுத் தடுத்து பெறாவாணையல்லாமை ஸாதித்துப் பேற்றோடே தலைக்கட்டின “முடிந்தவவாவிலந்தாதி யிப்பத்து” என்கிற “முனியே நான்முகன்”, பக்தியினுடைய சரமாவதியான பரமபக்தியென்கை.**விளக்கம்** - அதாவது நித்யஸூரிகளுடன் சேர்ந்து நின்று பகவானை தரிசனம் செய்து பெற்ற அனுபவம் என்பது, மனதால் மட்டுமே அடைந்த அனுபவம் என்பதாகவும், அது புற இந்திரியங்களால் அனுபவிப்பதற்கு இயலாத ஒன்று என்பதாலும் மிகுந்த தவிப்பு ஏற்பட்டது. ஆகவே அவனை அழைத்து, தரித்து நிற்க இயலாமல், திரு ஆணை இட்டு அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினார். இடக்கூடாத ஆணை அல்ல என்பதால், அதன் மூலம் தான் எண்ணியதை அடைந்தார். அப்படிப்பட்ட பேற்றுடன் நிறைவு செய்யப்பட்டதான திருவாய்மொழி (10-10-11) - முடிந்த அவாவில் அந்தாதி இப்பத்து - என்பதான திருவாய்மொழி (10-10-1) - முனியே நான்முகனே - என்னும் திருவாய்மொழி, பக்தியின் எல்லைநிலமான பரமபக்தியாகிறது.**233. இவை ஜ்ஞாநதர்சந ப்ராப்த்யவஸ்தகைகள்.****அவதாரிகை** - இந்த பரபக்தியாதிகளின் வேஷத்தை பகவத்வசநத்தாலே தர்சிப்பிக்கிறார் “இவை” என்று தொடங்கி.**வ்யாக்யானம்** - அதாவது, இந்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள், “பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய: அஹமேவம்விதோர்ஜந, ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டுஞ்ச தத்வேந ப்ரேவேஷ்டுஞ்ச பரந்தப” என்று அர்ஜுனனைக் குறித்துத் திருத்தேர்த்தட்டிலும், “பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்த்யேக ஸ்வபாவம் மாம் குருஷ்வ” என்று ப்ரார்த்தித்த பாஷ்யகாரரைக் குறித்து “மத்ஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்திஷ் நிஸ்ஸம்சயஸ்ஸ் ஸுகமாஸ்வ” என்று சேரபாண்டியனிலு மவனருளிச்செய்த ஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்த்யவஸ்தகைகளென்கை. இத்தால் பகவத் ஸம்சலேஷ விசலேஷைக ஸுக துக்கராம்படியான பரபக்தி ஜ்ஞாநாவஸ்தையாகவும், பகவத் ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளை விசததமமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கிற பரஜ்ஞாநம் தர்சநாவஸ்தையாகவும்

அப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்த வஸ்துவை அப்போதே கிட்டியநுபவிக்கப் பெறாவிடில் முடியும்படியான பரம பக்தி ப்ராப்த்யவஸ்தையாகவும் சொல்லப்படுமென்றபடி.

விளக்கம் - இப்படிப்பட்ட பரபக்தி, பரஜ்ஞானம் மற்றும் பரமபக்தி ஆகியவை குறித்து கீதையில் (11-54) - பக்த்யா த்வநந்யயா சக்ய: அஹமேவம்விதோர்ஜுந, ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டுஞ்ச தத்வேந ப்ரேவேஷ்டுஞ்ச பரந்தப - அர்ஜுனா! இந்த ஜகத் ரூபமாகவே உள்ள நான் என்னிடம் வைக்கப்பட்ட பக்தியால் உண்மையாகவே அறிவதற்கும், காண்பதற்கும், அடைவதற்கும் ஏற்றவனாக உள்ளேன் - என்று அர்ஜுனனை நோக்கித் திருத்தேர்த்தட்டில் கூறப்பட்டது. மேலும் கத்யத்ரயத்தில் - பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்த்யேக ஸ்வபாவம் மாம் குருஷ்வ - பரமபக்தி பரஜ்ஞானம் மற்றும் பரமபக்தி ஆகியவற்றையே நான் எப்போதும் கைக்கொள்ளப்படியாகச் செய்யவேண்டும் - என்று விண்ணப்பம் செய்த பாஷ்யகாரரை நோக்கி ஸ்ரீரங்கநாதன், “சேரபாண்டியன்” எனப்படும் ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றிருந்து, சரணாகதி கத்யத்தில் - மத்ஜ்ஞாந தர்சந ப்ராப்திஷு நிஸ்ஸம்சயஸ்ஸ் ஸுகமாஸ்வ - என்னைக் குறித்த ஞானம், என்னைக் காணுதல், என்னை அடைதல் போன்றவை குறித்து எந்தவிதமான சந்தேகமும் இன்றி ஸுகமாக வாழ்வாயாக - என்று அருளிச்செய்தான். ஆகவே ஸர்வேச்வரனுடன் சேர்ந்தபடி இருத்தல் மற்றும் அவனைப் பிரிதல் என்பதால் “இன்பதுன்பங்கள் ஏற்படும்” என்ற நிலையை உண்டாக்கும் பரபக்தியானது ஞான நிலை ஆகிறது. ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபம், ரூபம், குணங்கள் மற்றும் விபூதிகள் ஆகியவை குறித்து மிகவும் தெளிவாக உணரச்செய்கின்ற பரஜ்ஞானம் என்பது நேரடியாகக் காணும் நிலையாகிறது. இவ்விதம் நேரடியாகவே அறிந்த அவனை அடைந்து அனுபவிக்க இயலவில்லை என்றால், அப்போதே முடிந்து போகும்படியாக உள்ள பரமபக்தியானது, அவனை அடைந்த நிலை என்றாகிறது.

234. அவித்யா நிவர்த்தக ஜ்ஞாந யூர்த்தி ப்ரத பகவத் ப்ரஸாதாத் மோக்ஷ லாபமென்கை மயர்வற வீடுபெற்றவென்ற ப்ரபந்தைகார்த்த்யம்.

அவதாரிகை - “நூறே சொன்ன பத்துநூறு ஓராயிரமென்றதும் ஸாபிப்ராயம்” என்றதில் நூறே சொன்ன பத்து நூறென்றதில் கருத்தை பத்து நிகமநத்திலே விஸ்தரேண ப்ரதிபாதித்து ப்ராஸங்கீகமாக அருளிச்செய்யவேண்டுமவையு மருளிச்செய்தாராய் நின்றார் கீழ். இனி “ஓராயிர” மென்றதின் கருத்தை விசதமாக்கா நின்று கொண்டு ப்ரபந்தத்தை நிகமித்தருளுகிறார் “அவித்யா நிவர்த்தக” என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - சூர்ணை (215) - நூறே சொன்ன பத்துநூறு ஓராயிரமென்றதும் ஸாபிப்ராயம் - என்பதில் கூறப்பட்டதான “நூறே சொன்ன பத்து நூறு” என்பதன் கருத்தை, சூர்ணைகள் 218 முதல் 228 முடிய உள்ளவற்றில் “பத்து” என்று விரிவாக அருளிச்செய்தார். அதன் பின்னர் நடுவில் கூறப்பட வேண்டிய விவரங்களாக உள்ளவற்றையும், சூர்ணைகள் 229 முதல் 233 முடிய அருளிச்செய்தார். அடுத்து சூர்ணை 215ல் கூறப்பட்ட “ஓராயிரம்” என்பதன் கருத்தை விளக்கமாக உரைத்து இந்த க்ரந்தத்தை முடிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, ஸம்ஸார காரணமான அஜ்ஞாநத்துக்கு நிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநபூர்த்தியை உபகரித்த ஜ்ஞாநாதி குணபூர்ணனான பகவானுடைய நிர்ஹேதுகமான ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி யூர்வக பகவத் ப்ராப்தி ரூப மோக்ஷத்தினுடைய லாபமென்று ப்ரதிபாதிக்கை, “மயர்வற மதி நலமருளினன்” என்று தொடங்கி, “அவாவற்று வீடுபெற்ற” என்று தலைக்கட்டின இப்ப்ரபந்தத்துக் கொன்றான தாத்பர்யார்த்தமென்கை. இத்தால் ஜ்ஞாந ப்ரதமான பகவத் ப்ரஸாதமே மோக்ஷ ப்ரதமு மென்னுமிது இப்ப்ரபந்தத்துக்காக தாத்பர்யமாயிருப்பதோரார்த்த மென்றதாய்த்து.

விளக்கம் - (அவித்யா நிவர்த்தக ஜ்ஞாந பூர்த்தி ப்ரத பகவத் ப்ரஸாதாத் மோக்ஷ லாபம் என்கை) - இந்த ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமா உள்ள அஞ்ஞானத்தை விலக்கவல்ல ஞானத்தின் முழுமை என்பதை அளித்தவனும்; ஞானம் என்றது போன்ற அனைத்து குணங்களிலும் பரிபூர்ணமாக உள்ளவனும் ஆகிய பகவானுடைய எந்தக் காரணமும் இன்றி வெளிப்பட்ட க்ருபையால், ஸம்ஸார விலகுதல் என்பது தொடக்கமாக உள்ளதான பகவானை அடைதல் என்ற மோக்ஷ லாபம் கிட்டியது என்பதை வெளிப்படுத்துதல் என்பதே, (மயர்வற வீடுபெற்றவென்ற ப்ரபந்தைகார்த்த்யம்) - திருவாய்மொழி (1-1-1) - மயர்வற மதிநலம் அருளினன் - என்று தொடங்கி, திருவாய்மொழி (10-10-11) - அவாவற்று வீடு பெற்ற - என்று முடிவு செய்த இந்தத் திருவாய்மொழி ஏற்பட்டதற்கான தாற்பர்யம் ஆகும் என்று அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - ஆக இப்ப்ரபந்தத்தால் ஸர்வேச்வரன் தன் க்ருபையாலே அஜ்ஞான சேதநர் தத்வஜ்ஞராய் ஸாராஸாரவிவேகம் பண்ணுகைக்கு சாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினபடியையும், அந்த சாஸ்த்ரமுகேந தத்வஜ்ஞாநம் பிறக்குமளவிலுண்டான அருமையை நினைத்து தாற்பர்யமான திருமந்த்ரத்தைத் தன் பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும், அந்த சாஸ்த்ர தாற்பர்யங்களின் விஷய பேதாதிகளையும், ததுபயநிஷ்டரான அதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும், அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துதமான திருவாய்மொழியினுடைய வைபவத்தையும், அதுக்கு வக்தாக்களான ஆழ்வார்களுடைய ப்ரபாவத்தையும் அந்த ப்ரபாவத்துக்கு மூலமான பகவந் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும், அதடியாக இவர்க்குண்டான ஜ்ஞாந பக்திகளையும், அந்த ஜ்ஞாநபக்தி தசைகளில் இவர் பேசும் பேச்சுகளையும்,

விளக்கம் - ஆகவே “ஆசார்ய ஹ்ருதயம்” என்ற இந்த க்ரந்தத்தின் மூலம் கூறப்பட்டவை இவையே ஆகும் : ஸர்வேச்வரன் தனது க்ருபையால், அறியாமையில் மூழ்கிக் கிடக்கும் சேதநர்கள் அனைவரும் உண்மையான ஞானத்தை அடையப்பெற்று, நன்மை மற்றும் தீமை ஆகியவற்றைப் பிரித்து அறிகின்ற விவேகம் கொண்டவர்களாக இருப்பதற்கு ஏற்றபடி சாஸ்த்ரங்களை அளித்ததையும்; அப்படிப்பட்ட சாஸ்த்ரங்கள் மூலம் உண்மையான ஞானம் ஏற்படுவதில் இருக்கின்ற கடினத்தை எண்ணி, அந்த சாஸ்த்ரங்களின் தாற்பர்யமாகவே உள்ள திருமந்த்ரத்தை தனது உயர்ந்த க்ருபையால் வெளியிட்டதையும்; அத்தகைய சாஸ்த்ரங்களில் உள்ள ஆழ்பொருள் வேறுபாடுகளையும்; அப்படிப்பட்ட சாஸ்த்ரங்கள் மற்றும் திருமந்த்ரம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டு நிற்கும் அதிகாரிகளின் வைபவங்களையும், அவ்விதம் அதிகாரிகளின் பெருமைகளைக் கூறுவதை ஒரு காரணமாகக் கொண்டு வெளிப்பட்ட திருவாய்மொழியின் வைபவத்தையும்; அதனை அருளிச்செய்த ஆழ்வார்களுடைய மேன்மைகளையும்; அத்தகைய மேன்மைக்குக் காரணமாக உள்ளதான எந்தவிதமான காரணமும் இன்றி வரும் பகவத் கடாக்ஷத்தையும்; அதன் விளைவாக நம்மாழ்வாருக்கு ஏற்பட்ட ஞானம் மற்றும் பக்திகளையும்; அப்படிப்பட்ட ஞானம் மற்றும் பக்தி நிலைகளில் நம்மாழ்வார் உரைக்கும் சொற்களையும்;

வ்யாக்யானம் - அந்த பக்திதசையில் பகவத் ப்ரேம யுக்தரெல்லாரோடு மிவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும், அந்த பக்தி தசையில் பேசும் அந்யாபதேசங்களுக்கு ஸ்வாபதேசங்களையும், அந்த பக்தி விஷயமான தீவ்யதேசங்களில் நிற்கிற ஈச்வரனுடைய குண விசேஷங்களையும், அந்த குண விசிஷ்ட வஸ்துவிலுண்டான அநுபவ ஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதமாய்க் கொண்டு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்தபடியையும், ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தாலே ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய்மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்தையும், தத் வ்யாவ்ருத்தியையும், இதில் இவ்ருபதேசிக்கிற விஷய பேதத்தையும், அவ்வோ விஷயங்கள் தோறும் உபதேசிக்கிற அர்த்த விசேஷங்களையும்,

விளக்கம் - அப்படிப்பட்ட பக்தி நிலையில் பகவானிடம் ப்ரேமை கொண்டவர்களுடன் இவருக்கு ஏற்பட்ட ஒப்புமையும்; அப்படிப்பட்ட பக்தி நிலையில் உள்ளபோது மற்றவர்களுக்கு உரைக்கும் உபதேசங்களில் உள்ளதான தனக்கே கூறிக்கொள்ளும் உபதேசங்களையும்; அந்தப் பக்திக்கு ஆதாரமாக திவ்யதேசங்களில் நிற்கும் பகவானின் குணசிறப்புகளையும்; அந்தக் குணங்களுடன் கூடிய எம்பெருமானிடம் ஏற்பட்ட அனுபவங்களால் உண்டான ப்ரேமையால் இந்த ப்ரபந்தங்கள் வெளிப்பட்டதையும், இவற்றில் வெளிப்பட்ட ஆழ்பொருளின் ஒப்புமை காரணமாக ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை மற்றும் திருவாய்மொழி ஆகியவற்றுக்கு உள்ள ஒப்புமையையும்; அதன் வேறுபாடுகளையும்; இந்த திருவாய்மொழியில் நம்மாழ்வார் கூறுகின்ற விஷய வேறுபாட்டையும்; ஒவ்வொரு விஷயங்களிலும் உபதேசிக்கும் ஆழ்பொருள் சிறப்பையும்;

வ்யாக்யானம் - அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்யலக்ஷத்தையும், அந்த லக்ஷண மில்லாதார்க்கும் இவருபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்களையும், க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்ய புத்த்யா உபதேசிக்கையாலே உபதேசம் ஸபலமானபடியையும் உபதேசிக்கிற இப்ப்ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்யத்ரயார்த்தமென்னுமத்தையும், அந்தரஹஸ்யத்ரயுத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்த பஞ்சகமும் இப்ப்ரபந்தங்களிலே ஸங்க்ரஹ விவரண ரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும், ப்ரபந்தாரம்பங்களில் அபேக்ஷிதமான மங்களாசரணங்கள் இப்ப்ரபந்தாதியிலுண்டானபடியையும், ஸாது பரித்ராணாதிகளிலே ஜகத் ரக்ஷணார்த்தமான ஸர்வேச்வராவதாரம்பாலே இப்ப்ரபந்தாவதாரமென்னுமத்தையும், இதில் பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட வீச்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும், அக்குண விசிஷ்டனானவன் இப்பத்துப் பத்தாலு மிவ்வாழ்வார்க்கு, தத்வஜ்ஞாநம் முதலாக ப்ராப்தி பர்யந்தமாகப் பிறப்பித்த தசாவிசேஷங்களையும், பத்துத்தோறு மிவர்தாம் பிறர்க்குபதேசித்த ப்ரகாரங்களையும், இவர்க்கு ப்ரதமத்திலே ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே ஈச்வரனிவரை வைக்கைக்கு ப்ரதாநாப்ரதாந ஹேதுக்களையும், இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளாகிற தசாவிசேஷ ஸ்தலங்களையும் அஜ்ஞாந நிவர்த்தக ஜ்ஞாந பூர்த்திப்ரத பகவத் ப்ரஸாதமே அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை யறுத்து அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தையுண்டாக்குமென்கை இப்ப்ரபந்ததுக்கொன்றான தாத்பர்யமென்னுமத்தையும், ஆஸ்திகராய் ஆழ்வாரபிமானத்திலே யொதுங்கி அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய் அநந்யபரராயிருப்பார் எல்லாருமநுஸந்தித்து வாழும்படி அதிஸ்புடமாக வருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

விளக்கம் - அந்தக் காரணத்தால் உபதேசம் பெறுவதற்கு ஏற்ற சிஷ்யனுடைய இலக்கணத்தையும்; அப்படிப்பட்ட இலக்கணம் இல்லாதவர்களுக்கு இவர் உபதேசிக்கும் காரணங்களையும்; புகழ் மற்றும் பொருள் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு இல்லாமல் பகவத் கைங்கர்யம் என்ற எண்ணத்தால் மட்டுமே உபதேசிப்பதால் இந்த உபதேச மானது பலன் அளித்ததையும்; உபதேசித்த இந்த ப்ரபந்தங்களானவை ரஹஸ்ய த்ரயத்தின் பொருள் என்பதையும்; அத்தகைய ரஹஸ்ய த்ரயத்தால் கூறப்படும் அர்த்த பஞ்சகமானது இந்த ப்ரபந்தங்களின் சுருக்கமாகவும் விரிவாகவும் கூறப்பட்ட விதத்தையும்; ப்ரபந்தங்களின் தொடக்கத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் மங்கள ச்லோகம் போன்றவை இறுதியில் உள்ளதையும்; சாதுக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு ஸர்வேச்வரன் எடுக்கும் அவதாரங்கள் போன்று இந்த ப்ரபந்தங்களுடைய தோற்றம் உள்ளதையும்; இதில் உள்ள பத்துப் பத்தாலும் வெளிப்படுத்தப்பட்டதான ஈச்வரனுடைய பரத்வம் போன்ற குணங்களையும்; அப்படிப்பட்ட குணங்களுடன் கூடியுள்ள ஸர்வேச்வரன் இந்தப் பத்துப்பத்தாலும் நம்மாழ்வாருக்குத் தத்வஞானம் தொடக்கமாக மோக்ஷம் முடிய உள்ள அனைத்தும் ஏற்படும்படிச் செய்த நிலையையும்; ஒவ்வொரு பத்துக்களிலும் நம்மாழ்வார் மற்றவர்களுக்கு உபதேசித்த விதத்தையும்; இவருக்குத் தொடக்கம் முதலாகவே ஸம்ஸாரத்தில் துக்கம் இருந்தாலும், ஈச்வரன் இவரை ஸம்ஸாரத்தில் வைத்திருந்ததற்கான முதன்மையானதும் மற்றதும் ஆகிய காரணங்களையும்; இவருக்கு ஏற்படுத்திய பரபக்தி, பரஜ்ஞானம் மற்றும் பரமபக்தி நிலைகள் காணப்படும்

திருவாய்மொழிகள் உள்ள இடங்களையும்; அறியாமை நீக்குவதான பரிபூர்ணமான ஞானத்தை அளித்தருளிய ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருபை மட்டுமே, விருப்பம் இல்லாத இந்த ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து, மிகவும் விரும்புகின்ற மோகூ லாபத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதே இந்த ப்ரபந்தத்தின் திரண்ட ஆழ்பொருளில் ஒன்றாகும் என்பதையும்; ஆஸ்திகர்களாக நின்று நம்மாழ்வாரின் நிழலில் ஒதுங்கி, அவருடைய ப்ரபந்தங்களில் எப்போதும் ஈடுபட்டவர்களாக, மற்ற எதனையும் எதிர்பாராதவர்களாக அனைவரும் வாழும்படியாக மிகவும் தெளிவாக அருளிச்செய்து நிறைவு செய்கிறார்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயம் நான்காம் ப்ரகரணம் ஸம்பூர்ணம்

ஆசார்ய ஹ்ருதயம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த

முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்

மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்

(பகுதி - 269)

வ்யாக்யானம் - (விண்ணைத் தொழுது) கழிந்த காலத்திலுள்ளதும் வர்த்தமாந காலத்திற்போலே தோற்றுகிறாப்போலே, லோகாந்தரத்திற் பரிமாற்றமும் இங்கே தோற்றாநின்றது. “அக்கரை, இக்கரை” என்னும்படி, அவர்களுக்கு இவ்விடத்திலும் அவ்விடம் அணித்தாய்த் தோன்றுமிநே; நமக்கு அவ்விடத்திலும் இவ்விடம் அணித்தாயிருக்குமாபோலே. ஆர்ஷ்டிஷேணனாசர்மத்திலே நின்று பரமபுதங் கண்டார்களிறே சிலர். நாம் ஸாம்யத்தாலும், உஊர்த்வாகாரத்தாலும், இவ்வாகாஸத்தைப் பரமபுதமென்று தொழாநிற்கும். (அவன் மேவு வைகுந்தம்) என்னோடே கலந்து அகன்றவிடம் போலே பிரிவோடே வ்யாப்தமாயிராதே அவன் நித்யவாஸம் பண்ணும் தேசம் என்னா நின்றாள். அவதார வ்யாவ்ருத்தியும் தனக்கு இழக்க வேண்டாமையும். (கைகாட்டும்) அவன் ஏகரூபமாயிருக்கிற இருப்பை அநுஸந்தித்து, அவ்விருப்பிலும் தான் அநுபவிக்க பெறாமையாலே நடுவே தளர்ந்து, சொல்லப்புக்க வார்த்தை தலைக்கட்டமாட்டாதே ஹஸ்தமுத்தரையாலே தலைக்கட்ட நின்றாள். “பரமபுதத்திலேலே நித்யஸூரிகள் நித்யாநுபவம் பண்ணாநிற்க, அவர்களோடொத்த ப்ராப்தி நமக்கு உண்டாயிருக்க, நாம் இழப்போமே” என்று தளர்ந்து தொடங்கின வார்த்தை தலைக்கட்ட மாட்டுகிறிலள்.

விளக்கம் - (விண்ணைத் தொழுது) - ஆனால் பரம்புதத்தைக் கையைக் கொண்டு காண்பிக்க முடியுமோ என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த பலவும் தற்போதுள்ள காலத்தில் நடப்பது போன்று தோன்றுகிறது; இதே போன்று அந்த லோகத்தில் நடக்கின்ற அனைத்தும் இங்கு நடைபெறுவதாக உள்ளது. அங்குள்ளவர்களுக்கு ஸம்ஸாரம் என்பது அக்கரையாகவும், பரமபுதம் என்பது இக்கரையாகவும் உள்ளது போன்று அவர்களுக்கு இவ்விடத்தைக் காட்டிலும் அவ்விடம் மிகவும் அருகில் உள்ளதாகத் தோன்றும். இவ்விடம் கண்டவர்கள் யாரேனும் உண்டா என்றால், ஆர்ஷ்டிஷேணன் என்ற முனிவர் தர்மபுத்ரனுக்குத் தனது ஆசர்மத்தில் நின்றபடியே பரமபுதத்தைக் காண்பித்தார். பெயர் ஒப்புமை மற்றும் மேலே உள்ள தன்மை ஆகியவற்றாலும் இந்த ஆகாசத்தையே பரமபுதம் என்று தொழுதபடி நிற்கிறாள். (அவன் மேவு வைகுந்தம்) - என்னுடன் வந்து கலந்து நின்று, அதன் பின்னர் பிரிந்து சென்ற இந்த இடம் போன்று அல்லாமல், அவன் எப்போதும் வசிக்கின்ற இடம் அல்லவோ? (கை காட்டும்) - அவன் ஒரே போன்ற தன்மை கொண்டவனாக உள்ளதை எண்ணி, அத்தகைய தன்மையுடன் அவன் உள்ளபோதிலும் தன்னால் அனுபவிக்க இயலவில்லையே என்று தளர்ந்து, இத்தகைய நிலையை உரைக்க வார்த்தைகள் இன்றி, குவித்த கைகள் கொண்டு தனது நிலையை உணர்த்துகிறாள். அதாவது, “பரமபுதத்தில் உள்ள நித்யஸூரிகள் அவனை எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ளனர். இத்தகைய நிலையானது, நமக்கும் அவனுடன் உள்ள ஸம்பந்தம் காரணமாக உள்ளது. ஆனால் அதனை நாம் இழந்து நிற்கிறோம்”, என்பதே இவள் கூற முயன்ற சொற்களாகும்.

வ்யாக்யானம் - (கண்ணையுண்ணீர் மல்க நின்று) “அவதாரம் போலன்றிக்கே என்றுமொக்க அநுபவிக்கலாம்படியிருக்கிற பரமபதத்திலிருப்பிலும் நான் இழப்பதே!” என்று கண்ணீர் மல்குமாயிற்று. (கடல் வண்ணென்னும்) அவ்வடிவைக் காட்டிக் காணும் இவளை அவன் பிச்சேற்றிற்று; இவளும் தன்னைப் பிச்சேற்றினபடியே சொல்லாநின்றாள். ஒரு கருங்கடல் வடிவு கொண்டு செவ்வேயிருந்தாற்போலே அங்கிருக்கு மிருப்பைச் சொல்லும். (அன்னே) “அம்மே” என்று விசாதாதிசய ஸ்சகமாயிருப்பதொரு அவ்யயம். மன்னே என்னவுமாம். (என் பெண்ணை) “யுவதிச்ச குமாரிணீ” என்கிறபடியே கலவியிலும் உட்புகமாட்டாத பருவமாயிற்று இவளது. (பெருமயல் செய்தார்க்கு) தம்மைக் கலந்து பிரிந்தார் படும் வ்யஸநத்தளவுமல்ல இவளைப் படுத்திற்று. ஸத்ருஸ பதார்த்தத்தைக் கண்டு கலங்கினாள் இவளேயிறே. (என் செய்கேன்) இவளாற்றாமை தீர அவனை வரப்பண்ணுவோ? “அவன் வருமளவும் க்ரமப்ராப்தி பார்த்து ஆறியிருக்க வேணும்காண்” என்று இவளை தரிப்பிப்பேனோ? (பெய்வளியீரே) இடப்பட்ட வளையையுடையீர்! ப்ரளயத்திலே புறவடி நிணையாமேயிருப்பாரைபோலே, இவ்வளவிலும் கையும் வளையும் இருப்பதே நீங்கள்! வளை தொங்குகைக்குச் செய்த பரிஹாரத்தைச் சொல்ல வல்லிகோளே; நானும் கைமேலே அநுஷ்டித்துப் பார்க்க.

விளக்கம் - (கண்ணையுண்ணீர் மல்க நின்று) - “அவதாரம் போன்று தோன்றி மறைதல் என்பது இல்லாமல், எப்போதும் வசித்தபடி உள்ள பரமபதத்தில் இருப்பதால் எப்போதும் அவனை அனுபவிக்கலாம்படி அவன் உள்ளபோதிலும் நான் அதனை இழந்து நிற்கிறேன்”, என்று எண்ணி கண்ணீர் விடுகிறாள். (கடல் வண்ணன் என்னும்) - கடல் போன்றுள்ள வடிவத்தைக் காண்பித்து அல்லவோ இவளுக்கு பிச்சு ஏற்றினான். அதனை உரைக்கிறாள். இது போன்ற வடிவத்துடன் அல்லவோ அங்கும் உள்ளான். (அன்னே) - “அம்மே” என்ற துக்கத்துடன் மிகுதியை உரைக்கும் சொல். “மன்னே” என்றும் உரைப்பார். (என் பெண்ணே) - யுவதிச்ச குமாரிணீ - யுவதி மற்றும் குமாரி என்றுள்ளவள். அதாவது இது போன்ற சேர்க்கைக்கு ஏற்புடையதாக இல் லாத வயது கொண்டவள். (பெருமயல் செய்தார்க்கு) - தன்னைச் சேர்ந்தவர்களாகிய ஆண்டாள் மற்றும் சீதை ஆகியவர்கள் பிரிந்தபோது அவர்கள் கலங்கவில்லை என்று கூறலாம்படியாக இவளுடைய நிலைமை உள்ளது. அவனைப் போன்ற பொருள்களைக் கண்டு கலங்குகிறாள். (என் செய்கேன்) - இவளுடைய ஆற்றாமை தீரும் விதமாக அவனை நான் வரவழைக்க இயலுமோ? “அவன் வரும்வரை காத்திருந்து முறையாக அவனை அடையலாம் என்று பொறுத்திருப்பாயாக”, என்று உரைத்து இவளைச் சமாதானம் செய்ய இயலுமோ? (பெய் வளையீரே) - கையில் அணியப்பட்ட வளையல் கொண்டவர்களே! மிகவும் பெரிய வெள்ளத்தில் தங்களுடைய பின் கால்கள் நணையாதபடி உள்ளவர்கள் போன்று, இவளுடைய இந்த நிலையிலும் நீங்கள் கைகளும் வளையல்களுமாக உள்ளீர்களே! உங்கள் கைகளில் இது போன்று வளையல்கள் தங்குவதற்கு நீங்கள் செய்த உபாயம் என்ன என்பதைக் கூறுவீர்களாக, நானும் அதனை முயன்று பார்க்கிறேன்.

4-4-2 பெய்வளைக் கைகளைக் கூப்பிற் பிரான் கிடக்கும் கடலென்னும்

செய்யதோர் ஞாயிற்றைக் காட்டிச் சீர்தரன் ழர்த்தி ஈதென்னும்

நையும் கண்ணீர் மல்க நின்று நாரணென்னுமன்னே என்

தெய்வவுருவீற் சிறுமான் செய்கின்ற தொன்றியேனே

வொருள் - வளையல்கள் அணிந்த கைகளைக் குவித்து தன் முன்பாக உள்ள ஸமுத்ரத்தைக் காண்பித்து, “தேவர்களுக்கு ஓடி வந்து உபகாரம் செய்யும் அவன், எனக்கு உபகாரம் செய்வதற்காக உள்ள இடம்” என்கிறாள். ஈடில்லாத சிவந்த சூரியனைக் காண்பித்து, “பெரியபிராட்டியை எப்போதும் தரித்தபடி உள்ள ஸீதரனுடைய ரூபம் இதுவாகும்”,

என்கிறாள். இவ்விதம் உள்ள அவனை அடைந்து அனுபவிக்க இயலாமல் உள்ளதால் கண்ணீர் விட்டு நிற்கிறாள். “நாராயணனே” என்கிறாள். அம்மே! நித்யஸூரிகள் போன்று வடிவம் கொண்ட எனது இந்தச் சிறிய பெண் செய்கிற செயல்கள் குறித்து நான் ஏதும் அறிய இயலவில்லை.

அவதாரிகை - “அப்ராக்ருத ரூபையான இவள் செய்கிறன ஒன்றும் தெரிகிறதில்லை” என்கிறாள்.

விளக்கம் - “இந்த உலகில் காண இயலாதது போன்ற ரூபம் கொண்ட இவள் செய்வது ஏதும் எனக்கு விளங்கவில்லை”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (பெய்வளைக் கைகளைக் கூப்பி) அவனைத் தொழுவித்துக் கொள்ளும் பரிகரத்தையுடையவள், தான் தொழாநின்றாள். அவனைத் தொழுவித்துக் கொள்ளப்போலே காணும் கையில் வளையிட்டது. “கடல்வண்ணன்” என்றவாறே கழன்ற வளைகளொழியச் சரிந்த வளைகள் பூரித்தன காணும். கையிலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமிருக்கப் படும்பாடே இது. வீரக்கழலோடே பட்டுக் கிடப்பாரைபோலேயிறே இவள் கிடக்கிற கிடை. இங்ஙனே நோவுபடா நிற்கச் செய்தே கடலோசை வாராச் செவிப்படுமே. (பிரான் கிடக்குங் கடலென்னும்) “திருப்பாற்கடலிலே சாய்ந்தால் நம் ஆர்த்திக்குக் கடுக உதவவொண்ணாது” என்று, அணித்தாக இக்கடலிலே சாய்ந்தருளின் மஹோபகாரகனென்னும். இப்படி ராத்ரியெல்லாம் கடலோசையோடே அலைந்து, விடிந்தவாறே ஆதித்யன் வாராத் தோற்றுமே. (செய்ய இத்யதி) உதயகாலத்தில் ஆதித்யனைக் கண்டு, “ஸ்ரீதரனுடைய வடிவு இது” என்னும். ஸர்வதா ஸாத்ருச்யம் வேண்டாதே, அல்பஸாத்ருச்யம் அமையா நின்றதாயிற்று, இவள் ப்ரமிக்கைக்கு. ப்ரபாப்ரபாவான்களைக் கண்டவாறே, அவளும் அவனுமாக இருக்கும் இருப்பை நினையாநின்றாள்; “பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா”.

விளக்கம் - (பெய்வளைக் கைகளைக் கூப்பி) - அவனை வணங்கும்படியாகச் செய்ய உதவுகின்ற கைகள் கொண்டபோதிலும் அவ்விதம் செய்யாமல் உள்ளான். அதற்கு உதவுதற்காக இட்ட வளையல்களும் உள்ளன. ஆனால் பிரிவாற்றாமை என்னும்போது கைகளில் வளையல்கள் தங்குமோ? “கடல்வண்ணன்” என்று உரைக்கும்போது பல வளையல்களும் சரிந்து கழன்றன. அவற்றைத் தவிர ஒரு சில வளையல்கள் மட்டுமே நின்றன. கைகளில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் போன்று உள்ளன; வீரக்கழலுடன் கூடி விழுந்து கிடப்பவர்கள் போன்று இவள் நிலை உள்ளது. இப்படி இவள் வருந்தியபடி உள்ள போது, ஸமுத்ரத்தின் ஓசை வந்து காதில் விழுகிறது. (பிரான் கிடக்கும் கடல் என்னும்) - “திருப்பாற்கடலில் கிடந்தால் நம்முடைய துக்கம் காரணமாக நாம் எழுப்பும் புலம்பல்கள் கேட்டு விரைந்து வர இயலாது என்று எண்ணியவனாக இந்த ஸமுத்திரத்தில் வந்து கிடக்கும் பெரிய உபகாரம் செய்தவன்”, என்கிறாள். இவ்விதம் இரவு முழுவதும் அந்த ஸமுத்ர ஓசையைக் கேட்டபடி இருந்து, பொழுது விடிந்தவுடன் ஆதித்யன் தோன்றுகிறான். (செய்ய இத்யாதி) - அவ்விதம் உதயமாகும் நேரத்தில் உள்ள சூரியனைக் கண்டு, “ஸ்ரீதரனுடைய வடிவம் இது” என்கிறாள். ஆனால் சூரியனைக் கண்டு அவனுடைய வடிவம் என்று கூறுதல் சரியே என்றால், அனைத்துவிதமான ஒப்புமைகளும் அவசியம் இன்றி ஒரு சில ஒப்புமைகள் இருந்தாலே போதுமானது என்று எண்ணுகிறாள். அவையே இவளை மயக்கப் போதுமானதாக உள்ளன. ஒளி மற்றும் ஒளியுடன் கூடிய பொருள்களைக் காணும்போது பெரியபிராட்டியும் அவனுமாக உள்ள நிலையை எண்ணியபடி உள்ளாள். இராமாயணம் சுந்தரகாண்டம் (21-15) - பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா - சூரியனை விட்டு அகலாத ஒளிபோன்று நான் இராமனை விட்டு அகல்வதில்லை - என்றது காண்க.

வ்யாக்யானம் - (நையும்) மாதாபிதாக்கள் சேர இருக்க, அவர்கள் ஸந்தியிலே பசித்த ப்ரஜைகளைப்போலே சிதிலையாகா நின்றுள். “புருஷகாரமுதே அருகேயிருக்கப் பெறாத நான் இனி யார் புருஷகாரமாகப் பெற இருக்கிறேன்?” என்று சிதிலையாகா நின்றுள். (கண்ணீர் மல்கி நின்ற) தளர்த்தியின் மிகுதியாலே கண்ணீர் வெள்ளமிடாநின்றது. (நாரணனைன்னும்) “அம்மே” என்பாரைப்போலே. “ஸ்ரீமந்நாராயணன்” என்று கூடச் சொல்லமாட்டாதே தளர்ந்து, கண்ணீராலே கைகழுவி, பின்னை நாரணனைன்னா நின்றுள். (அன்னே) “மைத்ரேய” என்னுமா போலே, தனக்கு ஒருற்றங்கோல் தேடுகிறாள். (என்தெய்வவருவில்) ஸத்ருசு பதார்த்தங்களையும் ஸம்பந்திபதார்த்தங்களையும் அநுஸந்திக்க அநுஸந்திக்க, நித்யாநுபவம் பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் வடிவிற பிறக்கும் புகர் பிறவா நின்றதாயிற்று இவளுக்கு; அவர்களில் இவளுக்கு வாசியுண்டு. (சிறுமான்) “புரணா:” என்றும், “விண்ணாட்டவர் மூதுவர்” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பழையராயிருப்பர்களிறே அவர்கள். (செய்கின்றதொன்றறியேனே) இவள் தொடங்குகிறது எது? தலைக்கட்டுகிறது எது? என்று ஒன்றும் தெரிகிறதில்லை.

விளக்கம் - (நையும்) - தாயும் தந்தையும் உள்ளபோதிலும் அவர்களுடைய குழந்தைகள் பசியுடன் நிற்பது போன்று, தாய்தந்தையராக அவர்கள் இருவரும் உள்ளபோதிலும் இவள் சிதைந்து நிற்கிறாள். அவர்களிடம் சென்று, “சிபாரிசு செய்ய வேண்டிய பெரியபிராட்டி என் அருகில் இல்லாதபோது நான் யாரை அவ்விதம் பெறுவேன்?” என்று தளர்க்கிறாள். (கண்ணீர் மல்கி நின்ற) - இந்தத் தளர்ச்சியின் மிகுதி காரணமாகக் கண்ணீர் விட்டபடி உள்ளாள். (நாராணன் என்னும்) - “அம்மே” என்று அழைப்பது போன்று. “ஸ்ரீமந்நாராயணன்” என்று முழுமையாக உச்சரிக்க இயலாமல் தளர்ந்து நின்று, வைதிகக் கர்மம் செய்வதற்கு முன்பாகக் கைகால் கழுவுவது போன்று, தனது கண்ணீரால் தனது கைகளைக் கழுவி, அதன் பின்னர் “நாராயணா” என்கிறாள். (அன்னே) - “மைத்ரேயரே” என்று அழைப்பது போன்று தனக்கு ஒரு கொள்கொம்பு தேடுகிறாள். (என் தெய்வ உருவில்) - அவனைப் போன்ற பொருள்கள், அவனுடன் ஸம்பந்தம் கொண்ட பொருள்கள் போன்றவற்றைப் பார்த்து, அவனைக் குறித்தே எப்போதும் எண்ணியபடி உள்ளதால், அவனையே எப்போதும் அனுபவித்தபடி உள்ள நித்யஸூரிகளுக்கு ஏற்படும் ஒளி பொருந்திய வடிவம் என்பது இவளுக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் அவர்களுக்கும் இவளுக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. (சிறுமான்) - புரணா: - பழமையானவன் - என்றும், திருவிருத்தம் (2) - விண்ணாட்டவர் மூதுவர் - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, அவர்கள் மிகவும் பழைய காலத்திலிருந்தே உள்ளவர்கள் அல்லவோ? (செய்கின்றது ஒன்று அறியேனே) - இவள் எதனைச் செய்யத் தொடங்குகிறாள், எதனை எவ்விதம் முடிக்க உள்ளாள் என்பது போன்று ஏதும் என்னால் அறிய இயலவில்லை.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
 ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேதே ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

சது: ச்லோகீ

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை மற்றும் ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகள்
அருளிச் செய்த வ்யாக்யானங்கள்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 14)

அடுத்து ஸ்ரீவிஷ்ணு வைபவ அதிகாரத்தில் - த்வம் யாத்ருச: அஸி கமலாம் அபி
தாத்ருசம் தே தாரா: வதந்தி யுவயோ: ந து பேதகந்த: மாயா விபக்த யுவதீ தநும்
ஏகம் ஏவ த்வாம் மாதரம் ச பிதரம் ச யுவாநாம் ஆஹு: - நீ எவ்விதம் ஆகிறாயோ
அது போன்றே மஹாலக்ஷ்மியும் உனது பத்னியாக ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள்.
உங்களுக்கு பேதவாஸனை என்பது இல்லை. மாயையால் பிரிந்துள்ள பெண் சரீரத்தைக்
கொண்ட இளமையாக உள்ள உன்னையே தாய் மற்றும் தந்தை என்று கூறுகிறார்கள்
- எனக் கூறப்பட்டுள்ளதே என்று கேட்பதும் சரியல்ல. அவர்கள் இருவருடைய
விருப்பம் காரணமாகவே சரீரத்தை மட்டுமே ஒன்றாக சேர்த்தபடி உள்ளது பொருந்தும்
என்பதாலும், ஆகவே ஸ்வரூபத்தில் ஒற்றுமை இல்லை என்றாலும் இது பொருந்தும்
என்பதால் ஒரே சரீரமாக உள்ளது என்பது ச்ருதிகளுக்கு முரணாக உள்ளதே என்பதும்
பொருந்தாது.

“ஆனால் ஒரே பரமாத்மாவே அனைத்தையும் செய்ய இயலும் என்றுள்ளபோது
வேறு ஒரு ஆத்மா உள்ளது என்று ஏற்பதால் என்ன பயன் உள்ளது?” என்று
கேட்பதும் சரியல்ல. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸ்ம்ருதியானது (99-6) - ஆச்ரமய ஸர்வாந்து யதா
த்ரிவோகீம் திஷ்டத் வயம் தேவ வர: அஸிதாக்ஷீ ததா ஸ்திதா த்வம் வரதே ததாபி -
கருமையான நிறத்தில் திருக்கண்கள் கொண்டவளே! இந்தப் பகவான் எவ்விதம்
மூன்று லோகங்களையும் வ்யாபித்தபடி உள்ளானே அதே போன்று வரம் அளிக்கும்
நீயும் உள்ளாய் - என்பது போன்று கூறியதும் காணலாம். ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (1-8-
35) - ந அநயோ வித்யதே பரம் - இவர்கள் இருவரைக் காட்டிலும் மேலானவர்கள்
குறித்து அறிந்ததில்லை - என்று புராணங்களிலும், அஹிர்புத்நய ஸம்ஹிதை (3-26) -
ஏக தத்வம் இவ உதிதௌ - ஒரே வஸ்து போன்றே கூறப்பட்டனர் - என்று பகவத்
சாஸ்த்ரமான ஸ்ரீபாஞ்சராத்தரத்திலும் “இவர்களுடைய ஸ்வரூபம் ஒன்றே என்னும்
வாதம்” தள்ளப்பட்டது. வசனங்களை மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொண்டால், அனைத்து
ஆத்மாக்களும் ஒன்றே எனக்கொள்ளலாம் (ஆனால் இவ்விதம் கொள்ளுதல் கூடாது
அல்லவோ)

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகள் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்